

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

יול"ע" חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

שבת מברכים - פרשת מסעי

כ"ח תמוז תשע"א

גליון תקכ"ז

זמני כניסת ויציאת השבת

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	בני ברק
8:52	8:20	7:18	
8:55	8:18	7:03	ירושלים
9:26	9:14	7:57	באר אפק

מברכים החדש: ראש חודש מנחם אב א"ה ביום שני הבעל"ט המולד: יום ש"ק שעה 3:40, 12 חלקים

דברי תורה

ממודרנו הגה"צ אב"ד דקהילתנו שליט"א

אלה מסעי (ג, א) ברש"י למה נכתבו המסעות הללו, להודיע חסדיו של מקום, שאעפ"י שגור עליהם לטלטלם ולהניעם במדבר, לא תאמר שהיו נעים ומטולטלים ממסע למסע כל ארבעים שנה ולא היתה להם מנוחה, שהרי אין כאן אלא ארבעים ושתיים מסעות, צא מהם י"ד שכולם היו בשנה ראשונה קודם גידוהו וכי ועוד הוצא משם שמונה מסעות שהיו לאחר מיתת אהרן מזה החרוד עד ערבות מואב בשנת הארבעים, נמצא שכל שמונה ושלישים שנה לא נסעו אלא עשרים מסעות, עכ"ל ולכאורה יל"ד מה הועיל לנו בזה שבמשך ל"ח שנה לא נסעו כי אם עשרים מסעות, סוף סוף בסך הכל נעו ונדו ישראל מ"ב מסעות, ואם בשנה ראשונה נסעו י"ד מסעות הלא את גס טלטול גדול לנוע בשנה אחת י"ד מסעות, וכן שמונה מסעות שלאחר מיתת אהרן הוא טלטול גדול ליומן קצר כזה, ואם בזמן הל"ח שנה היה קצת רגיעה ושהיה בין המסעות, מה תאמר על השנה האחת ועל המסעות שלאחר מיתת אהרן שנסעו הרבה ביומן קצר.

ועד יל"ד מה תשובה היא על שאלתו של רש"י למה נכתבו המסעות, אם בא הכתוב לזכור שכל הל"ח שנה לא נסעו כי אם עשרים מסעות, א"כ העיקר חסר מן הספר כי לא כתוב במסעות מתי היו המסעות.

ואולי י"ל בעזה"ת בזה עפימ"ש באוה"ח הק' בפרשתנו, וז"ל, אכן יתבאר על פי דברי אנשי אמת (וחו"צ קנ"ג) שאמרו שהליכת ישראל במדבר איתה לברר ניצוץ הקדושה שאנס היש הבלילעל החונה במדבר השמש שיש קנה מקומו, מקום נחש שרף ועקרב, ודרכו שם עדת ה' להוציא בולעו מפיו, והוא הטעם שהיו ישראל חונים במקום אחד שנה ובמקום אחר י"ב שעות שהוא כפי מה שצריך לברור הניצוץ שישנם במקום ההוא, וברור זה אין כח בעולם שיכול עשותו זולת קדושה השלמה ובסוד שלימות ומחברת הכללות ומחברת הפרטות וכי והגם שקדמו האבות ודרכו מקומות ועשו חלקם בכורו בניצוץ, לא הגיעו לגדר זה, ואמר הכתוב עצמו טעם עילוי מסעות אלה לפי שהם של בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים ונצרכו כבוד הברול שהיא ארץ מצרים כאמור ובהו היו נשמותם ראוים לברר ניצוץ הקדושה בכל המקום אשר יבואו שמה, ועוד לנבואתם שהיא שלימות הצבא אשר תשרה עליו השינייה שהוא מספר ס' ריבוא ופחות ממספר זה אינו נגדר השלימות, עכ"ל.

הנה מבואר שכל מסעות וטלטולי בני ישראל היה לצורך ענין נשגב לתיקונם גדולים ועצומים שנעשו ע"י שהותם במקומות הללו, שבישרו ניצוץ הקדושים משם והעלו אותם למקום המשך בעמי ב'.

שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

מוצ"ש"ק פרשת מטו"מ תש"ע (ב) בארא פארק - ארה"ב

נראה המשיך שפע שלו באשר הוא וכך זכה להוטר שפעו בעולם ע"י ספה"ק "נועם אלימלך" שסידו להדפוס, שהמברר מקחו של צדיק כאילו קיים עשרת הדברות. וזיע"א.

והנה השבוע (כ"ח תמוז) יחול גם יו"ד של הה"ק רבי משה טייטלבוים מאיירל ז"ע שהיה ידוע בכוח דרשותיו המיוחדות שהיה מעורר את שומעיו בהתעוררות עצומה עד שהיה ביכולתו להרים ולעורר בתשובה אפי' את אלו הנמוכים מאוד משאל תחתית שלהם עד לרום המעלה והיה מכניס כזו התעוררות ורגשי קודש עד שהיו כולם גועים בבכי עצומה של תשובה וירא"ש, ומספרים שאירע פעם בקבוצת חסידים של אדמו"ר אחר שיצא להם לשבות באויהל את שבתם ואולי היה זה בתקופת הימים הנוראים ולפיכך סיפרו להם על דרשותיו של הישמוח משה שכל השומעים אותו גועים בבכי ולא נותר בהם אחד אדיש וקור ואפי' לב אבן נמשם שם כמים, והנה הללו היות שהיו חסידים של אדמו"ר אחר לפיכך לא רצו להכניע א"ע להה"ק היש"מ ולא היה לפי כבודם לבכות מחמת דרשותיו ולפיכך היו משתבחים בעצמם שביבאו לדרשה ולא יזילו אפי' דמעה אחת, וסוף דבר היה שבאו לשמוע את הה"ק ותחילה עוד עצרו את עצמם אבל תיכף אחר"ו נשברה רוחם בקרבם ונמוגה גאותם והלכה לה, היות שהה"ק דיבר אל הנשמות עצמן והרי גם להם היתה נשמת ישראל וממילא הם כמו כ"כ עד שהיו קרובים לעילפון והוצרכו להשיב את נפשם כי כל כך היה גדול כח קדושת דיבוריו שחדרו עד לנשמה עצמה ועוררו בכוחם את הנקודה הפנימית של השומעים עד ששבו בע"כ לאבינו שבשמים ביתר שאת ויתר עז, ואף הה"ק בעצמו ידע גודל כוחו הזה ולכן אירע פעם שהוא הבחין בשומעים שהגיעו כולם אכן לנקודת תשובה אמתית באמת והרי אי' בזה"ק שאפי' בי כנישתא חדא שעושים תשובה כראוי יכולים בזה להביא את משיח צדקינו ממש, לכן ראה הה"ק שעששו הגיעו השומעים לדרגה זו כפועל ממש מכחו הרוחני כ"ל ולכן ראה שהוא עת רצון להחיש הגאולה קרא בקול אל כל הקהל הקודש בואו ונישבע שלא נצא מביהמ"ד עד שמישיח יבוא, ואמנם היה זה מסוגל אלא שכנראה עוד לא היה אז הזמן לזה לכן אירע שפתאום החלו לנפול בעזרת הנשים אבנים וקורות עד שברחו כל הקהל מביהמ"ד החוצה ונתפרדה החבילה ועדיין לא בא בן ישי שמחכים לו, יעזור השי"ת שזכותו של הה"ק ז"ע שהיה כל ימיו בוכה ומבכה החורבן והגלות יגן עלינו ועכ"ל לגאולה שלימה בב"א.

והנה השבוע (כ"ח תמוז) יחול גם יו"ד של רבן של כל ישראל רבינו שלמה יצחקי הרש"י ז"ע שהיה רבן של כל בני הגולה תמיד ואף בימים ההם שהיו שם אדירי התורה עכ"ל היה הוא רבם של כולם כל בני הגולה, ואף נכדיו היו גדולי ישראל בעלי התוספות, רבינו תם ורשב"ם ז"ע, ומסופר שפ"א אירע שנסאר נכדו הר"ת אצלו בילדותו ורשיז"ל היה שומר עליו על נכדו הילד הקטן שלימים התפרסם כרבינו תם, ואירע שרצה רש"י הק' להניח תפילין שלו אבל הבחין שנכדו הילד אוהו כידו ומעכבם מלהניח אותם, אז נענה רש"י ברוח קדשו ואמר בוודאי יחלוק הוא עלי על אלו התפילין וכמו שידוע שכך היה באמת שנכדו ר"ת חולק על זקינו רש"י הק' בענין פרשיות התפילין וסדרן וכמו שלכן אנו מניחים תפילין של רש"י ור"ת ז"ע, וכבר אז ראה רש"י הק' כל זה ברוח קדשו עוד כשהיה ר"ת ילד קטן והסתובב אצלו ז"ע, ואכן רש"י הק' בגדלותו היה כוח התורה בעצמו והוא היה כולו תורה, הוא המשך בעמי ב'.

הנה השבוע (כ"ח תמוז) יחול גם יו"ד של רבן של כל ישראל רבינו שלמה יצחקי הרש"י ז"ע שהיה רבן של כל בני הגולה תמיד ואף בימים ההם שהיו שם אדירי התורה עכ"ל היה הוא רבם של כולם כל בני הגולה, ואף נכדיו היו גדולי ישראל בעלי התוספות, רבינו תם ורשב"ם ז"ע, ומסופר שפ"א אירע שנסאר נכדו הר"ת אצלו בילדותו ורשיז"ל היה שומר עליו על נכדו הילד הקטן שלימים התפרסם כרבינו תם, ואירע שרצה רש"י הק' להניח תפילין שלו אבל הבחין שנכדו הילד אוהו כידו ומעכבם מלהניח אותם, אז נענה רש"י ברוח קדשו ואמר בוודאי יחלוק הוא עלי על אלו התפילין וכמו שידוע שכך היה באמת שנכדו ר"ת חולק על זקינו רש"י הק' בענין פרשיות התפילין וסדרן וכמו שלכן אנו מניחים תפילין של רש"י ור"ת ז"ע, וכבר אז ראה רש"י הק' כל זה ברוח קדשו עוד כשהיה ר"ת ילד קטן והסתובב אצלו ז"ע, ואכן רש"י הק' בגדלותו היה כוח התורה בעצמו והוא היה כולו תורה, הוא המשך בעמי ב'.

הנה השבוע (כ"ח תמוז) יחול גם יו"ד של רבן של כל ישראל רבינו שלמה יצחקי הרש"י ז"ע שהיה רבן של כל בני הגולה תמיד ואף בימים ההם שהיו שם אדירי התורה עכ"ל היה הוא רבם של כולם כל בני הגולה, ואף נכדיו היו גדולי ישראל בעלי התוספות, רבינו תם ורשב"ם ז"ע, ומסופר שפ"א אירע שנסאר נכדו הר"ת אצלו בילדותו ורשיז"ל היה שומר עליו על נכדו הילד הקטן שלימים התפרסם כרבינו תם, ואירע שרצה רש"י הק' להניח תפילין שלו אבל הבחין שנכדו הילד אוהו כידו ומעכבם מלהניח אותם, אז נענה רש"י ברוח קדשו ואמר בוודאי יחלוק הוא עלי על אלו התפילין וכמו שידוע שכך היה באמת שנכדו ר"ת חולק על זקינו רש"י הק' בענין פרשיות התפילין וסדרן וכמו שלכן אנו מניחים תפילין של רש"י ור"ת ז"ע, וכבר אז ראה רש"י הק' כל זה ברוח קדשו עוד כשהיה ר"ת ילד קטן והסתובב אצלו ז"ע, ואכן רש"י הק' בגדלותו היה כוח התורה בעצמו והוא היה כולו תורה, הוא המשך בעמי ב'.

הנה השבוע (כ"ח תמוז) יחול גם יו"ד של רבן של כל ישראל רבינו שלמה יצחקי הרש"י ז"ע שהיה רבן של כל בני הגולה תמיד ואף בימים ההם שהיו שם אדירי התורה עכ"ל היה הוא רבם של כולם כל בני הגולה, ואף נכדיו היו גדולי ישראל בעלי התוספות, רבינו תם ורשב"ם ז"ע, ומסופר שפ"א אירע שנסאר נכדו הר"ת אצלו בילדותו ורשיז"ל היה שומר עליו על נכדו הילד הקטן שלימים התפרסם כרבינו תם, ואירע שרצה רש"י הק' להניח תפילין שלו אבל הבחין שנכדו הילד אוהו כידו ומעכבם מלהניח אותם, אז נענה רש"י ברוח קדשו ואמר בוודאי יחלוק הוא עלי על אלו התפילין וכמו שידוע שכך היה באמת שנכדו ר"ת חולק על זקינו רש"י הק' בענין פרשיות התפילין וסדרן וכמו שלכן אנו מניחים תפילין של רש"י ור"ת ז"ע, וכבר אז ראה רש"י הק' כל זה ברוח קדשו עוד כשהיה ר"ת ילד קטן והסתובב אצלו ז"ע, ואכן רש"י הק' בגדלותו היה כוח התורה בעצמו והוא היה כולו תורה, הוא המשך בעמי ב'.

הנה השבוע (כ"ח תמוז) יחול גם יו"ד של רבן של כל ישראל רבינו שלמה יצחקי הרש"י ז"ע שהיה רבן של כל בני הגולה תמיד ואף בימים ההם שהיו שם אדירי התורה עכ"ל היה הוא רבם של כולם כל בני הגולה, ואף נכדיו היו גדולי ישראל בעלי התוספות, רבינו תם ורשב"ם ז"ע, ומסופר שפ"א אירע שנסאר נכדו הר"ת אצלו בילדותו ורשיז"ל היה שומר עליו על נכדו הילד הקטן שלימים התפרסם כרבינו תם, ואירע שרצה רש"י הק' להניח תפילין שלו אבל הבחין שנכדו הילד אוהו כידו ומעכבם מלהניח אותם, אז נענה רש"י ברוח קדשו ואמר בוודאי יחלוק הוא עלי על אלו התפילין וכמו שידוע שכך היה באמת שנכדו ר"ת חולק על זקינו רש"י הק' בענין פרשיות התפילין וסדרן וכמו שלכן אנו מניחים תפילין של רש"י ור"ת ז"ע, וכבר אז ראה רש"י הק' כל זה ברוח קדשו עוד כשהיה ר"ת ילד קטן והסתובב אצלו ז"ע, ואכן רש"י הק' בגדלותו היה כוח התורה בעצמו והוא היה כולו תורה, הוא המשך בעמי ב'.

הרב שמואל שטרן

מונהג וידיעתי חינוכי

בנושא: כיצד נעביר לילדינו ההרגשים של "בין המצרים" (ב)

בספר מראשית השנה ועד אחרית שנה להרב משה אבידן מביא כדלהלן: מספרים שבאחד מלילות תשעה באב, בקיור אשר במצרים, הלך לו רב המקום אבל וחפוי ראש לביהכ"ס אמירת איכה, מה נדהם הוא בראותו שבמפתסת אחד הבתים יושב יהודי ואוכל בפרסהי את ארוחת הערב. רצה הרב להעיר לו על כך אך מלחו מענהו מכך באומרם לו שהיהודי הזה טוען שאינו צריך כל שנה למנוע מזון מפיו ולהתענות בגלל משה שהיה לפני כאלפים שנה.

המתין הרב לימי הפורים והזמין היהודי לב"ד והודיעו כי ציוה לאוסר מכניסת יום הפורים עד צאתו, החל היהודי להביע מחאתו על שהרב מונעו מלקיים מצות הפורים לאכול ולשמוח ולהשתכר ולקיים מצות "עד דלא ידע".

השיב לו הרב שמעשה הפורים היה כ- חמש מאות שנה לפני חורבן הבית, האם בגלל מעשה שהיה בפרס הרחוקה לפני כ"כ הרבה שנים צריך הוא לחגוג כל שנה ושנה... והפטיר וא"ל: "אם אתם רוצים לירושלים, אם שכתה את ירושלים, תשכה מימיני, שכה נא גם את מרדכי בן יאיר שמעו... איש מימיני".

לילדים תמיד אפשר להוסיף כך: נכון הוא שבפורים הנכם שמחים, והשמחה היא גם בתוככי הלב ולא שייכת רק בפורים, ועכשיו זה הזמן להרגיש בלב את חורבן ביהמ"ק.

אהבת הנהגה לישנת הנם

עלינו להתבונן היטב במדרשי חז"ל נבדוק עצמנו היטב ונתקן מה שיש לעינו לתקן, נזכור את הגמרא (יומא טז) "אבל מקדש שני שהיו עוסקים בתורה ובמצוות ובגמילות חסדים מפני מה חרב, מפני שנאת חנם שהיתה ביניהם ללמדך ששקולה שנאת חנם כנגד שלוש עבירות עבודה זרה וגיילוי עריות ושפיכות דמים", עיי"ש גיזואלד. ילדים, הגמרא מספרת כי בזמן בית מקדש שני עולם הישיבות פרה, וקיימו מצוות בהידור רב והכל היה, א"כ למה חרב? רק בגלל דבר שנראה לכאורה פועל איזה מריבות איזה חוסר התייחסות ונתינה לזולת, חיסרון בעין טובה וכו' אלו שבגנים נחרב ביהמ"ק. ובגלל זה אהנו עדיין עד עצם היום שריויים בגלות- ולכן נבדוק עצמינו כמה אנו בעצמותינו צריכים לתקן: כגון להרבות ב"אהבת חנם", בתוך הכיתה, בתוך הבית, ועלנו להרבות היטב באלו ולא דיו רק לזכור, אלא אהבתו, להשפיע על שפיענו בכל יכולתנו בתקון המידות, ואם לא עשוינו אמתו.

כ"א ימי בין המצרים הם הכנה לכ"א יום מרה"ה ועד שמחת תורה

כאן המקום להוסיף לילדים אודות המהרש"א הק' שצדיקים העידו שספרו נכתב ברוח הקודש וכך איתא (בכורות ה) וז"ל: "ועוד איתנו תרי ביעי וא"ל ה' זוגיתא כו' ע"ה שאמרו בשמעתין תרנוגלה לכ"א יום ונבגדו בלזו ואמרינן שרמו ירמיה מקל שקד אני רואה שנהגו כ"א יום מ"ז בתמוז עד ט' באב והם רמזו לו ימים אלו בזוגיתא אוכמתא ע"ה הגלות ולפי שיש עוד כ"א ימי סליחה ושמוחה מ"ה ראשון של ר"ה עד כ"א תשרי שהוא השוער רבה יום גמר החתימה כדאיתא במדרשות והוא שרמו לו בזוגיתא חוריתא ג"כ ע"ה ליבון עונות וכך א"ל הרי תרי ביעי שהתולדה מב' זוגיתא הן כולן לבנים ואין ניכר איזה מהשחורה ואיזה מהלבנה כן אין לכם היכר כי מקרה א' יקרה זה כולן שהפורעניות והטובות שוים בימים בשיעור א' זה כזה כ"א יום הן ואין כאן מקום תקנה לכם והשיב בדוגמא א' עזי אוכמתו כו' הן ב' שערים שהביאו ישראל ביה"כ החיורתא היא שהיתה לה' והאוכמתא שהיתה לעזאזל והגבינה שהיא התולדה מהן

איש ואיש יכול לבוא פנימה, משא"כ אם השר עובר בשווקים וברחובות חוץ לפלטרין שלו אז הוא קרוב לכל קוראיו ויאזין שועת כל הקוראים בשמו. וכן הנמשל לדעת כי בזמן הזה כי בצפור נודדת מקינה וגו'... לכן הרשות נתונה לכל אדם להתקרב אל מלכו של עולם והוא עונה אליהם... ועיקר הענין להתחזק ולאמץ לבבו בעיתים הללו לבלתי יפול ברשת ההתרשלות מעבוד ה' חלילה, ואפי' שהוא חושך למראית עין, הגם שיש לככות כמור נפש על כל אשר מצאתנו ביום ההוא, מ"מ יש לשמח לב המלך בשמחה העתידה שבו יולד מנחם ויגאלנו מהרה וישמח ה' במעשיו והיתה לו המלוכה כימי קדם". עכ"ל. ע"ה.

לכן כשאנו לומדים בספה"ק גדולת ימים אלו שלמרות שלכאורה נראה כימים חשובים, אבל במציאות אפשר להתקרב במאוד, ועלינו החוב למסור זאת ולחנכם במסילה העולה בית א.ל. ע"כ.

רב לך שבת בעמק הבסר

באם יודעים להעביר המסר אם זה האב בשולחן השבת של בין המצרים כמפורסם מהתפארת שלמה "רב לך שבת בעמק הבכא" שבת אחרונה שבת פ' ששבתות דבין המצרים מאוד מרוממים, או זה המלמד/המנהג מעביר הרגשות אלו לתלמיד, הם מתעלים אפי' אם לא נראה בחוש, אבל חרישה זו עושה קדושה ובלבם נתקן, בין המצרים זה הפצא ולא איזה מין אבילות שעדיף שיעבור כבר מטעם איסור שמיעת ניגונים ועוד הגבלות.

ילדים מתוקים: דברים אלו מפריעים רק לאחד שהוא רק חיוני בלי פנימיות. מי שקצת מתבונן מתבייש מדוע הטפל מפריע לו ולא העיקר שצריך לזעוק מעומק הלב "רחם נא ה'א על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל הבית הגדול והקדוש..." שחרב ושם. וביותר שיש בימים אלו קירבת ה' מיוחדת והכל בספס.

כשנדרב מעומק הלב בבחינת יוצאים מהלב זה א"ה יחדור ללב, ועלינו מוטל החוב להנחיל ההרגשים הפשוטים אלו שכן חזו ונשמנו הדורות שעברו.

הקירבה הגדולה לה' בתשעה באב

כספר "אותה אבקש" מביא: בעת חורבן בית המקדש אירע דבר פלא כשנכנסו השואים להיכל מצאו את שני הכרובים מעורים זה בזה (יומא נד): ידוע שרק בזמן שישראל היו עושים רצונו של מקום, עמדו הכרובים כשפניהם איש אל אחיו (כבא בתרא זט.) וכאן בעת החורבן והפורעניות הגדולים ביותר היו הכרובים כשפניהם איש אל אחיו מחוברים זה לזה, שהוא אות לחיבה וקירבה גדולה, אלא העי"ת הראה לנו בכך שבחזון החורבן והגלות טמנתה קירבה גדולה, אהבה ועדין קרובים ומחויבים אליו רק שזה בהסתר כשאנו משתוקקים לרבונו של עולם מתוך הרחוק של הגלות מתעוררת הנקודה הפנימית והקשר שלנו להשי"ת.

הרה"צ רצ"מ זילברברג שליט"א חזר בשיחות התחזקות מר' צדוק ענין זה כך: כשנכנסו לקודש קדשים והנה הכרובים היו חבוקין זה בזה והוציא הרשע ואמר תראו מה יש לה (עפרא לפומיה מה מבין גוי) - מאידך אנו יודעים בזמן שישראל עושין רצונו של מקום הכרובים היו פניהם איש אל אחיו, וא"כ היתכן בעת החורבן הכרובים קודש הקדשים היו כמו בזמן הרגלים וכו'. ומספרי - שכן ישראל כשהנביאים הוכיחו אותה לא האמינו שבאמת יתן ש' הבחור בעמו ישראל באהבה יביא חורבן, לא יתכן, הכל איומים, כמו שמאיימים על תינוק ולא מאמיין שבאמת ייענש, ולכן לא חזרו בתשובה, כי החשו החורבן ביהמ"ק לא יתכן אבל בראותם שאש הוצתה בבית המקדש והמציאות שביט המקדש עולה באש. חזרו בתשובה שלימה ומאהבה, ובאותה הנקודה חזרה אהבה הגדולה של ה' לבנו היקרים, ובאמת בו בזמן נולד משיח.

ולכן עלינו לחזור ולשנון לילדינו הטהורים: הקב"ה אוהב אותנו מאוד, עלינו רק לפשפש במעשינו באמת להרבות אהבת חברים ולהתפלל מעומק הלב "ולירושלים עירך ברחמים תשוב" ונזכור "ותוהויה ענינו בשבת לציון ברחמים", ו"מהרה ה' אלוקינו ישמע בהרי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה" אמן ואמן.

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לכם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

Table with 4 columns: 1. לזכר עולם יהיה דייקן (הרה"ק רבי בן ציון ב"ר שלמה הלברשטאם מנאבוב ב' קדישת ציון הי"ד (תשס"א) יומא דהילולא ד' אב. הרה"ק רבי שמואל ב"ר בן ציון הלברשטאם האדמו"ר מנאבוב ב' יומא כ"ב שלמה (תשס"ט) יומא דהילולא א' אב זכותם יין עלינו ועימי"א הונצה ע"י ידידנו החשוב מחשובי אברכי המולד הרה"ח ר' יצחק גליק הי"ו.